Lieta Nr.C31296514

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 30.aprīlī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:

tiesnese E. Stelte-Auziņa,

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 8.janvārī /pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītāja) cēlusi maza apmēra prasību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pret /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.pantu un 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus dēla /pers. C/ uzturam 96,00 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30 % (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz dēla pilngadībai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs ir prasītājas dēla tēvs. Atbildētājs uzturlīdzekļus dēla uzturēšanai nedod. Dēlu prasītāja uztur viena.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumu par celto prasību nav sniedzis.

[3] Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmajai daļai, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt prasību rakstveida procesā, jo puses likumā noteiktajā kārtībā par procesu ir informētas.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[5] Atbilstoši ierakstam /pers. C/ dzimšanas apliecībā Nr./numurs/viņa vecāki ir /pers. B/ un /pers. A/, par to lietā strīda nav.

[6] Civillikuma 179.pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Civillikuma 177.panta ceturtajā daļā noteikts, ka bērna uzturēšana ietver sevī ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu, izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot viņu sabiedriski derīgam darbam). Saskaņā ar minēto tiesa uzskata, ka tikai bērna

vecākiem var būt zināms, cik daudz jātērē bērna uzturēšanai, jo tas ir atkarīgs no konkrētā bērna individualitātes, spējām, interesēm, veselības stāvokļa, garīgās un fiziskās attīstības un citiem apstākļiem.

[7] 2013.gada 15.janvāra Ministru kabineta noteikumos Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" noteikts, ka katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Katra vecāka pienākums ir nodrošināt uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2013.gada 27.augusta Ministru kabineta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", no 2014.gada 1.janvāra ir noteikta minimālā mēneša darba alga 320,00 *euro*, tādējādi, minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecumam ir 80,00 *euro*, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas sastāda 96,00 *euro*. Palielinoties vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

[8] Lietā noskaidrots, ka bērna dzīvesvieta ir kopā ar prasītāju, kura realizē ikdienas aizgādību, līdz ar to, ņemot vērā Civillikuma 179.pantā nostiprināto absolūto vecāka pienākumu uzturēt bērnu, nevar būt strīda par to, ka atbildētāja pienākums ir maksāt prasītājai uzturlīdzekļus bērnu uzturam.

[9] Tā kā prasītāja vēlas, lai no atbildētāja tiktu piedzīti uzturlīdzekļi valstī noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, tad tiesai nav nepieciešams izvērtēt atbildētāja mantas stāvokli, jo tas nevar ietekmēt spriedumu. Lietā nav ziņu par atbildētāja ienākumiem un mantisko stāvokli, un, ka atbildētājs nespēj uzturēt bērnu. Atbildētājs nav izmantojis savas likumā paredzētās civilprocesuālās tiesības – prasības pieteikumā norādītos faktus nav apstrīdējis ceļot pretprasību vai iesniedzot pierādījumus. Atbildētājs nav arī iesniedzis pierādījumus, ka objektīvu apstākļu dēļ nespēj strādāt un gūt ienākumus, līdz ar to uzturēt bērnu.

[10] Ņemot vērā minēto, un to, ka bērns ir sasniedzis uz prasības celšanas dienu 8 gadu vecumu, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami uzturlīdzekļi bērna uzturam sākot no prasības celšanas dienas – 2014.gada 8.janvāra, 96,00 *euro* (deviņdesmit seši *euro*) ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

[11] Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi, jo prasītāja no to samaksas atbrīvota saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „b" apakšpunktam un 35.panta pirmās daļas 3.punktam, valsts ienākumos no atbildētāja piedzenama valsts nodeva 172,80 *euro*.

[12] Atbilstoši lietas materiāliem, kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi šajā lietā, kas valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja, ir 5,58 *euro*.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei atbildētājam nosakāms termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un, saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.^{1}, 205. un 250.^{25}pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgā bērna /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi sākot no prasības celšanas dienas – 2014.gada 8.janvāra, 96,00 *euro* (deviņdesmit sešus *euro*), bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu 172,80 *euro* (viens simts septiņdesmit divus *euro* un 80 centus), kas iemaksājami Valsts kases kontā Nr. LV55TREL1060190911200, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,58 *euro* (piecus *euro* un 58 centus), kas iemaksājami Tiesu administrācijas kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: Valsts kase, saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR 90001672316.

Noteikt sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Dokuments, kas apliecina valsts nodevas un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā iesniedzams Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma teksta pieejamības dienas – 2014.gada 30.aprīļa, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese: E. Stelte-Auziņa